

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η «ΛΕΣΧΗ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ»

Πώς προφυλάγονται οι Άμερικανοί από τις άπιστιες των γυναικών τους. Ή σατανικές ιδιωτικές ντέτεκτιβ. Πώς γίνεται ή παρακολούθησις των άπιστων συζύγων. Τό πάθημα του Τέντυ Ούτκινσον και της φίλης του Κίτυ Σμίθ. Τό δράμα ενός τραγικού συζύγου. Ή άποκαλύψεις της «μίσσες» Κάρολ Στέφενσον κλπ.

ΕΙΣ ένα από τὰ μεγαλύτερα ξενοδοχεία της Νέας Υόρκης τὸ «Μίταινγκαμ» παρουσιάσθη ἐδῶ καὶ λίγες μέρες τὸ πρῶτο κρούσμα μιᾶς νέας μεθόδου ἐκβιασμοῦ. Μιὰ ὑπερβολικὰ ὡμορφη καὶ κομψὴ δεσποινὶς ἔσπευσε νὰ συναντήσῃ τὸν μίστερ Τέντυ Οὔτκινσον, καὶ δίχως πολλὰς ἱστορίες τοῦ δήλωσε:

—Ξέρω ὅτι ἔχετε τρυφερὰς σχέσεις μὲ τὴν μίσση Κίτυ Σμίθ. Ἐπειδὴ ὅμως εἰσαπτε παντρεμένος, φαντάζομαι ὅτι δὲν θὰ θέλατε νὰ μάθη τίποτε ἢ οὐζυγὸς σας. Γι' αὐτὸ ἄς κανονίσουμε αὐτὴ τὴ δουλειὰ σὰν δυὸ καλοὶ φίλοι: Ζητῶ νὰ μοῦ δώσετε χίλια δολλάρια γιὰ νὰ ξεχάσω ὅ,τι ἔμαθα. Διαφορετικὰ δὲν ἐγγυῶμαι γιὰ τὴν γαλήνην τῆς συζυγικῆς ζωῆς σας.

Ὁ μίστερ Τέντυ ζάρωσε τὰ φρύδια του καὶ κύτταξε προσεχτικῶς αὐτὸ τὸ σατανικὸ πλᾶσμα ποῦ εὐρίσκετο μπροστὰ του, μὴ σὺγκρατῶντας τὸν θυμὸ του.

—Λυποῦμαι, τῆς ἀπάντησε τέλος ποῦ δὲν εἰσαπτε ἀντρας γιὰ νὰ σὰς σπᾶσω τὰ μούτρα μὲ μιὰ δυνατὴ γροθιά. Εἶνε τὸ μόνο μέσον μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ κανεὶς νὰ πληρώσῃ μιὰ ἀτιμία.

Ἡ ὡμορφη ἀγνωστὸς δὲν φάνηκε νὰ πειράχθηκε καθόλου ἀπὸ τὰ λόγια του. Ξάπλωσε ἀναπαυτικὰ σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἀναψε ἕνα τσιγάρο καὶ φύσηξε μ' ἀναίδεια τὸν καπνὸ στὸ πρόσωπο τοῦ συνομιλητοῦ της.

—Δὲν σὰς φανταζόμουνα τόσο κουτὸ μίστερ Τέντυ, τοῦ δήλωσε μὲ ἀπογοήτευσιν. Δὲν εἰσαπτε καθόλου καλὸς ἐπιχειρηματίας. Ἄς ὑποθέσουμε, παραδείγματος χάριν, ὅτι ἀρνεῖσθε νὰ μοῦ δώσετε τὰ χίλια δολλάρια. Ἐγὼ φυσικὰ εἰδοποιῶ τὴν γυναῖκα σας ὅτι τρεῖς φορές τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ τὴν πέντε ὡς τὴν ὀκτῶ ἢ ὡρα ἐγκαταλείπετε τὸ γραφεῖο σας καὶ πηγαίνετε σ' ἕνα ἰδιαίτερο διαμέρισμα τοῦ ἀριθμοῦ 250 τῆς 38ης λεωφόρου γιὰ νὰ συναντήσετε τὴν μίσση Σμίθ. Τί νομίζετε ὅτι θὰ κάνῃ ἐκεῖνη; Ἀσφαλῶς θὰ ζητήσῃ διαζύγιο καὶ θὰ σὰς στείλῃ ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἦρθατε! Ἄν δὲν ἀπατώμαι ὅμως ἢ μίσση. Οὔτκινσον εἶνε μιὰ ἀρκετὰ πλούσια γυναῖκα, τὴν ὁποία ἐσεῖς πήρατε γιὰ τὰ λεφτὰ της. Γιὰ χίλια λοιπὸν δολλάρια κινδυνεύετε νὰ χάσετε ὅλη αὐτὴν τὴν πολυτέλειά σας καὶ νὰ γίνετε πάλιν ἕνας φτωχὸς ὑπάλληλος, ὅπως ἦσατε πρῶτα;

—Ἐστῶ, φώναξε ἔξαλλος ὁ Οὔτκινσον, δέχομαι νὰ σὰς καταβάλω αὐτὸ τὸ ποσόν, μὰ νὰ μὴ τολμήσετε νὰ πατήσετε πειὰ τὸ πόδι σας ἐδῶ-πέρα.

Ἡ σατανικὴ γυναῖκα πήρε τὰ χίλια δολλάρια καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ πῆ οὔτε μιὰ λέξι εὐχαριστίας. Ὁ Τέντυ ἔβγαλε τότε ἕναν στεναγμὸν ἀνακουφίσεως καὶ συνῆλθε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀγωνία του. Ἀλήθεια θὰ ἦταν χαμένος ἂν μάθαινε τίποτε ἢ γυναῖκα του, ἢ ὁποία τὸν λάτρευε καὶ τοῦ εἶχε ἐμπιστοσύνη, γιὰτὶ νόμιζε ὅτι τὴν ἀγαποῦσε παράφορα.

Καὶ γιὰ νὰ συνέλθῃ βγῆκε νὰ κάνῃ μιὰ βόλτα στὴ Νέα Υόρκη καὶ τὴν ὠρισμένη ὡρα πῆγε νὰ συναντήσῃ τὴν Κίτυ Σμίθ, γιὰτὶ ἦταν ἡ μέρα τῆς συνεντεύξεώς των. Μὰ ἀνησύχησε ὑπερβολικὰ, ὅταν τὴν ἀντίκρουσε. Ἡ ὡμορφη Κίτυ φαίνονταν τρομερὰ λυπημένη καὶ μιὰ θανάσιμη ἀγωνία ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό της. Μόλις τὸν εἶδε ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

—Εἶμαι χαμένη! ψιθύρισε μὲ τρόμο. Εἶμαι χαμένη! Ὁ οὐζυγὸς μου θὰ μάθη τὴς σχέσεις μας καὶ ἀσφαλῶς τὸ σκάνδαλο δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ διαδοθῇ καὶ νὰ μὲ καταστρέψῃ.

Ὁ Τέντυ πάγωσε ἀπὸ τὸ φόβο του.

—Τί συμβαίνει; τὴν ρώτησε ἀνήσυχος. Μήπως ἔχασες τίποτε γράμματά μου; Μήπως σὲ παρηκολούθησε κανεὶς;

Ἡ ὡμορφη Κίτυ τοῦ ἐξήγησε τότε ὅτι τὴν εἶχε ἐπισκεφθῇ μιὰ νέα, ἢ ὁποία τῆς περιέγραψε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴς σχέσεις της μὲ τὸν Τέντυ καὶ τῆς ζήτησε χίλια δολλάρια.

—Ἦταν, τοῦ εἶπε, μιὰ καλοντυμένη νέα, ξανθὴ καὶ μ' ὡμορφα μαῦρα μάτια. Μὲ ἠπέλιξε δὲ ἂν ὡς τὴς δέκα ἢ ὡρα τὸ βράδυ δὲν πάω αὐτὰ τὰ λεφτὰ στὸ «Σέλεκτ-μπάρ» τῆς 8ης λεωφόρου, θὰ ἀποκαλύψῃ στὸν ἄνδρα μου τὸν ἐνοχὸ ἔρωτά μας. Ποῦ ὅμως νὰ θρῶ χίλια δολλάρια; Ὁ καὶμένος ὁ Σμίθ παίρνει ἕνα μισθὸ ποῦ μόλις μᾶς φθάνει γιὰ νὰ ζήσουμε.

Ὁ Τέντυ τὴν καθησύχασε καὶ τῆς ἔδωσε αὐτὸς τὰ χίλια δολλάρια, καταλαβαίνοντας ὅτι ἡ ξανθὴ νέα θὰ ἦτο συνένοχος αὐτῆς τῆς ἄλλης, ἢ ὁποία τὸν εἶχε ἐπισκεφθῇ.

Μὰ αὐτὴ ἡ ἱστορία δὲν σταματᾷ ἐδῶ-πέρα. Τὸ ἴδιο κίβλας βράδυ καὶ στὸ σπῆτι τοῦ Οὔτκινσον καὶ στὸ σπῆτι τοῦ Σμίθ διεραματίσθησαν ἄγριες σκηνὲς ζηλοτυπίας.

Εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πρώτου, ἡ γυναῖκα του τὴν ὡρα ποῦ γύρισε ὁ Οὔτκινσον, τὸν ὑπεδέχθη μ, ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο γεμάτο κακία καὶ τοῦ δήλωσε:

—Καλῶς τὸν καρδιοκλέφτη! Ὡστε ἔτσι λοιπὸν ὑποκριτῆ; Προσποιεῖσαι ὅτι μ' ἀγαπᾷς καὶ ξόδευες τὰ λεφτὰ μου μὲ μιὰν ἄλλη. Ἐννοια σου καὶ θὰ σὲ διορθώσω ἐγὼ. Ἐμπρὸς πάρε τὴς βαλίτσες σου καὶ ἀδειασέ μου ἀμέσως τὴ γωνιά. Ἀρκετὰ ξώδεψα γιὰ σέ-αν...

—Μὰ, διαμαρτυρήθηκε ὁ Τέντυ, κάνεις λάθος, ἀγάπη μου. Ποιὸς σοῦ ἔδωσε αὐτὰς τὴς πληροφορίες;

—Τὴς «ἀγόρασα» δυὸ χιλιάδες δολλάρια ἀπὸ μιὰ ἰδιωτικὴ ἀστυνόμο! Δὲν χωρεῖ λοιπὸν καμμιά ἀμφιβολία ὅτι εἶνε ἀληθινές. Μὴν ἐπιμένεις καὶ χάνεις ἄδικα τὸν καιρὸ σου. Καλύτερα νὰ πᾶς νὰ θρῆς τὴ φίλη σου τὴν Κίτυ Σμίθ καὶ νὰ μ' ἀφήσῃς ἡσυχῇ.

Καὶ ἔδωξε μὲ τὸν χειρότερο τρόπο τὸν ἀπιστὸ οὐζυγὸ της.

Μιὰ παρόμοια σκηνὴ ἐξετυλίχθη ἐπίσης στὸ σπῆτι τοῦ Σμίθ. Ὁ δύστυχος αὐτὸς ἄνθρωπος μὴ πιστεύοντας τὰ λόγια τῆς ἀγνωστῆς ποῦ τὸν εἶχε ἐπισκεφθῇ, δανείσθηκε τὰ λεφτὰ ποῦ τοῦ ζητοῦσε, τῆς τὰ ἔδωσε καὶ πήρε στὰ χέρια του τὴς ἐνοχοποιητικὰς ἐπιστολὰς τῆς γυναικὸς του. Ἐπειτα ἔξαλλος γύρισε στὸ σπῆτι καὶ περίμενε τὸν ἐρχομὸ τῆς ἀπίστου.

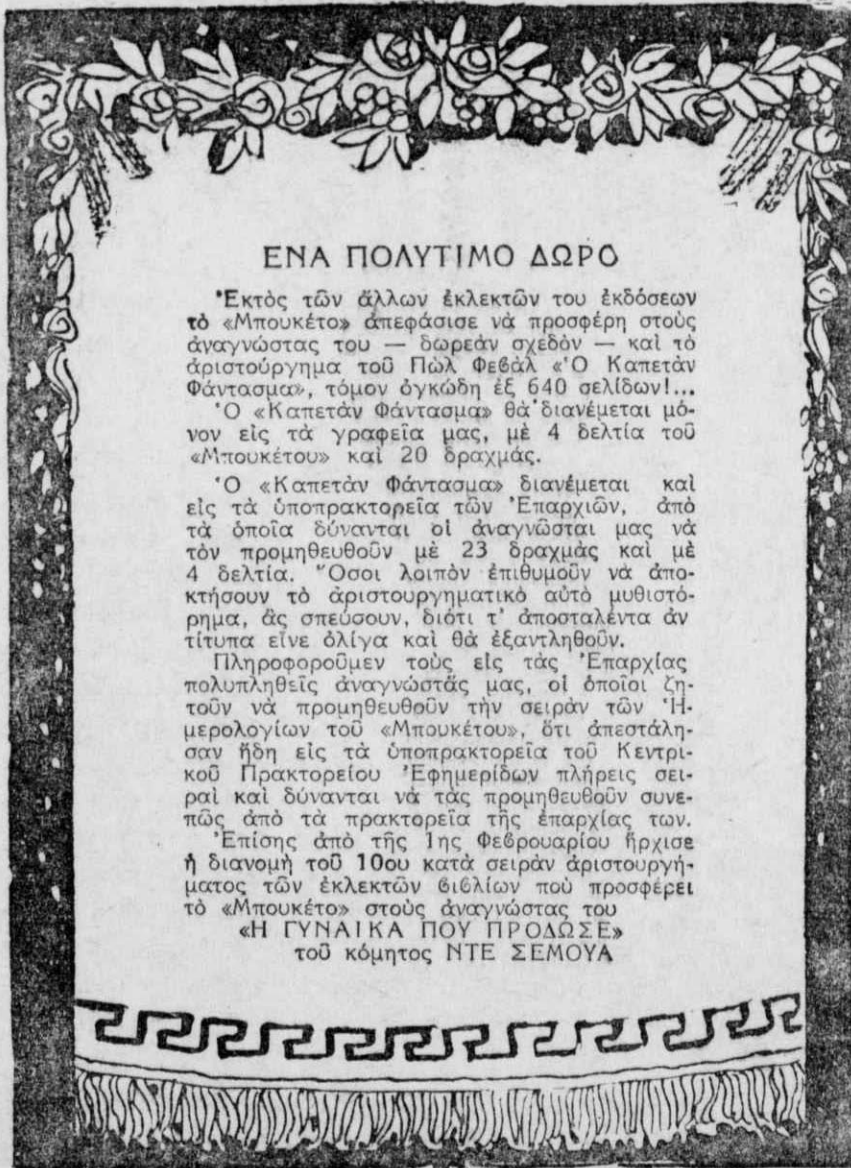
—Εἶσαι μιὰ συχαμένη! τῆς φώναξε μόλις τὴν ἀντίκρουσε. Μιὰ ἀσυνείδητη. Ἐνῶ ἐγὼ δούλευα σὰν σκύλος γιὰ νὰ οἰκονομήσω τὰ λεφτὰ τῆς διατροφῆς μας ἐσὺ διέσπυρες τ' ὄνομά μου σὰν τὰ συχαμένα ὑποκείμενα τοῦ δρόμου.

Μάτια ἐκεῖνη προσπάθησε νὰ τοῦ πῆ ἕνα σωρὸ ψευτιὰς καὶ νὰ τοῦ δικαιολογήσῃ. Ὁ Σμίθ ποῦ ἦταν ἕνας σοβαρὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος δὲν ἔπαιρνε ἀπὸ λόγια. Τόσο μάλιστα θύμωσε μὲ αὐτὴ τὴν διαγωγή τῆς γυναικὸς του, ὥστε τυφλωμένος ἀπὸ τὸ πάθος του τῆς ἐπέτεθη καὶ τὴν ἐστραγγάλισε.

Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις φυσικὰ, πήρε τὸν δρόμο τῆς δικαιοσύνης, μαθεύτηκε σ' ὅλες τῆς τὴς λεπτομέρειες καὶ ἔδωσε ἀφορμὴ ν' ἀνακαλυφθῇ ὅλη ἡ δράσις ἐνὸς παραδόξου συλλόγου γυναικῶν ποῦ ἔχει τὸν τίτλο «Λέσχη τῆς Ὑπερασπίσεως τῆς Συζυγικῆς Εὐτυχίας»! Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔσπευσαν θέβαια νὰ συλλάβουν τὴν πρόεδρο αὐτῆς τῆς λέσχης, μιὰν μίσση Κάρολ Στέφενσον, μὰ ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν ἀφήσουν πάλιν ἐλεύθερη, κατόπιν ἀπὸ τὴς ἐκπληκτικὰς ἀποκαλύψεις της.

—Ἡ «Λέσχη τῆς Ὑπερασπίσεως τῆς Συζυγικῆς Εὐτυχίας», ἐξήγησεν τοῦς δικαστὰς ἢ κ. Στέφενσον, ἐργάζεται μὲ ἀπόλυτη μυστικότητα. Μέλη της εἶνε ὅλες ἡ τη-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΔΩΡΟ

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν του ἐκδόσεων τὸ «Μπουκέτο» ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ στοὺς ἀναγνώστας του — δωρεάν ἀγεδῶν — καὶ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ «Ὁ Καπετὰν Φάντασμα», τόμον ὀγκώδη ἐξ 640 σελίδων!...

Ὁ «Καπετὰν Φάντασμα» θὰ διανέμεται μόνον εἰς τὰ γραφεῖα μας, μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 20 δραχμάς.

Ὁ «Καπετὰν Φάντασμα» διανέμεται καὶ εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀπὸ τὰ ὁποία δύνανται οἱ ἀναγνώσται μας νὰ τὸν προμηθευθοῦν μὲ 23 δραχμάς καὶ μὲ 4 δελτία. Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἀριστοῦργημα αὐτὸ μυσιστόρημα, ἄς σπεύσουν, διότι τ' ἀποσταλέντα ἀντίτυπα εἶνε ὀλίγα καὶ θὰ ἐξαντληθοῦν.

Πληροφοροῦμεν τοὺς εἰς τὰς Ἐπαρχίας πολυπληθεῖς ἀναγνώστας μας, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὴν σειρὰν τῶν ἡμερολογίων τοῦ «Μπουκέτου», ὅτι ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορεῖου Ἐφημερίδων πλήρεις σειραὶ καὶ δύνανται νὰ τὰς προμηθευθοῦν συνεπῶς ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα τῆς ἐπαρχίας των.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἤρχισε ἡ διανομὴ τοῦ 10ου κατὰ σειρὰν ἀριστοῦργήματος τῶν ἐκλεκτῶν βιβλίων ποῦ προσφέρει τὸ «Μπουκέτο» στοὺς ἀναγνώστας του
«Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ»
τοῦ κόμητος ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ ΣΤΟΝ ΑΛΦΡΕΔΟ ΜΥΣΣΕ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 29)

τάκια του και το πρωί το βρήκα παγωμένο, άψυχο, νεκρό... Μια ιστορία ζωής, ήτανε αυτό το πουλάκι, λατρευτέ μου 'Αλφρέδε... Θυμάσαι;... Και τώρα, όπως όλα στη ζωή, έσβυσε κι' αυτό, με το θάνατο...

Σ' αφήνω, άγγελέ μου. Σε χαιρετώ, σε φιλώ, σε σφίγγω στην άγκαλιά μου, από μακριά, από τόσο μακριά...

Γράφε μου ακόμα. Γράφε μου ως την τελευταία στιγμή, που θ' αφήσω τη Βενετία...

Χαίρε
ΓΕΩΡΓΙΑ

26 Μαΐου 1834

'Αγαπημένε μου 'Αλφρέδε,
Σου γράφω, χωρίς να περιμένω γράμμα σου, χωρίς να το λάβω ακόμα.

Είμαι φριχτά καταβεβλημένη, θλιμμένη ανήσυχη.
Δεν ξέρω γιατί, όχι μόνο δεν μπορώ να ιδώ την κόρη μου, αλλά ούτε γράμμα της να λάβω.

Τά δικά μου, που της στέλνω, στο Παρίσι φαίνεται πως δεν της τάνουν. 'Η ανησυχία μου, έχει γίνει αληθινός εφιάλτης...

'Ακόμα, μ' όλη αυτή την αγωνία, μου συνέβη χθές να σε ιδώ στο όνειρό μου. Σε είδα χλωμό, άσθενικό, άρρωστο... 'Αρχισα να φωνάζω, να κλαίω, να σακρύζω στον ύπνο μου, ως τη στιγμή που πετάχτηκα απ' το κρεβάτι. Τρέμω για την υγεία σου, 'Αλφρέδε... Μόλις λάθης αυτό το γράμμα γράψε μου άμέσως. 'Αν έχης στείλει γράμμα, ξανάγραφέ μου... Μου φαίνεται πως είμαι μόνη, κατάμονη στον κόσμο... 'Όλοι όσοι με αγάπησαν, μου φαίνεται πως πέθαιναν, πως δεν υπάρχουν πια στη ζωή...

Τρέμω που σου γράφω... Τά μάτια μου στάζουν δάκρυα...

Σε χαιρετώ και σου ζητώ να με συγχωρήσης, γιατί ίσως σε στενοχωρώ και σένα μ' αυτά τά μελαγχολικά μου λόγια που δεν μπορώ να τά συγκρατήσω και να μη στά γράψω.

Γι' αυτό, το γράμμα μου αυτό, σε παρακαλώ να το κάψης, να το ρίξης στη φωτιά...

Δεν αξίζει να μείνη στά χέρια σου, ένα γράμμα γεμάτο αγωνίες, γεμάτο έννοιες, που είνε προσωπικά δικές μου και που δεν άφυρούν τον έρωτά μας...

'Ω! τί ζωή! Τί ζωή φριχτή που περνώ, μόνη, χωρίς έσένα...

Χαίρε, μικρέ μου άγγελε... Πόσο είσαι καλός! Ξέρω ότι μ' αγαπάς, όπως σ' αγαπώ κι' εγώ...

Χαίρε
ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΪ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 20)

'Η Σοφία, εκείνες ακριβώς τις ημέρες, έγραψε ένα διήγημα, όπου μιλούσε για τον Τολστόη, για τον έαυτό της και για μια φίλη της, τη Νατάσα. 'Ο Τολστόη το έμαθε και της ζήτησε να διαβάση τά χειρόγραφα. 'Επειτα, σημείωσε στο «'Ημερολόγιό» του:

«Σήμερα διάβασα το διήγημα της Σοφίας. Τί απλότης και τί τόπος σ' όλο το διήγημα! 'Η φράσις της: ή τόσο συμπαθητική μορφή του», με καθησύχασε. 'Ασφαλώς δεν πρόκειται για μένα...»

'Ο συγγραφέυς της «'Ανας Καρενίν» πίστευε πως ήταν άσχημος και υπέφερε γι' αυτό. Πολλές φορές άλλωστε έκανε λόγο για την «άσκημια» του στη Νατάσα, που ήταν κοινή τους φίλη.

'Αργότερα όμως, στο σπίτι του θείου της Σοφίας, ο Τολστόη δεν μπόρεσε να κρύψη περισσότερο τον έρωτά του και της έκανε την έξης παράξενη και πρωτότυπη έρωτική έξομολόγησι. Πήρε ένα κομμάτι κιμωλίας και έγραψε πάνω στο κόκκινο σκέπασμα του τραπέζιου, τά ακόλουθα αρχικά: «Η. Ο. Σ. Π. Ο. Θ. Ν. Π. Τ. Λ. Α. Δ. Ε. Α. Ε. Ε. Α.» Τ' αρχικά αυτά ή Σοφία με τό θαυμαστό ένστικτο της έρωτευμένης και με την καταπληκτική έξυπνάδα της τά διαέκασε με μεγάλη εύκολια. 'Ελεγαν δέ τά έξης:

«'Η οικογένειά σας πιστεύει ότι θέλω να παντρευτώ τη Λίζα. Αυτό δεν είνε αλήθεια. 'Εγώ εοάζ αγαπώ.»

—'Ο Λέων, έλεγε κατόπιν ή Σοφία, δεν παραξενεύθηκε διόλου που διάβασα εύκολα αυτό το κρυπτογράφημά του. Θεωρούσε ως πολύ φυσικό το ότι καταλάβαινα τά πάντα.

'Η Σοφία ήταν τότε μόλις 18 χρόνων. 'Υστερα από λίγες μέρες ο Τολστόη πήρε την απόφασι να της δώση ένα γράμμα:

«'Είνε τρεις εβδομάδες τώρα που υποφέρω, της έγραφε. Κάθε μέρα λέω: — Σήμερα θα της τά πώ όλα! και κάθε μέρα μένω με την ίδια αγωνία κι' αναρωτιέμαι: Γιατί δεν της είπα τίποτε; Σ' αυτό το γράμμα λοιπόν σου λέω ότι δεν βρίσκω το θάρρος να σου πώ ο ίδιος δια έψηση φωνής. 'Είσαι μια τίμια γυναίκα. 'Απάντησε μου ειλικρινά και τίμια τί πρέπει να κάνω... Μά, για την αγάπη του Θεού, μη πεις ψέματα! Λοιπόν, απάντησέ μου: θέλεις να γίνης γυναίκα μου;...»

Τη στιγμή που τελείωνε το διάβασμα αυτού του γράμματος, ή Σοφία, παρουσιάσθηκε ή Λίζα. 'Από τά δάκρυα της αδελφής της κατάλαβε τότε τί της έγραφε ο Τολστόη και έπαθε μια νευρική κρίσι από την απογοήτευσί...

Μά ή Σοφία δεν έφταιγε. Κι' έτσι απάντησε στον Τολστόη

Ο ΛΗΣΤΑΡΧΟΣ ΠΟΥ ΘΑΝΑΤΩΘΗΚΕ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 30)

κουρσάρου, όλος ο λαός έξηγέρθη. Και ή κυβέρνησις διέταξε όλα τά πολεμικά καράβια να θγούν προς καταδίωξιν των πειρατών και να τους συλλάβουν ζωντανούς ή πεθαμένους.

'Ο Μπεναντίντες τά έμαθε όλ' αυτά από τους κατασκόπους του κι' έκρυψε τον στόλον του σε έναν έρημο όρμο, περιμένοντας μέρες καλύτερες. 'Επί του παρόντος, άφου αποθίβασε τους άνδρες του στην ξηρά, άρχισε πάλι τις τρομερές του επιδρομές, σφάζοντας, πυρπολώντας, λεηλατώντας όλες τις έπαρχίες της Χιλής, ανοίγοντας αληθινές μάχες με τά τακτικά στρατεύματα και κατατροπώνοντας τά.

Τότε ή κυβέρνησις, μη μπορώντας να κάνη τίποτε με τη δύναμι, κατέφυγε στην πονηρία: εξαγόρασε δυο από τους ύπαρχηγούς του ληστάρχου, δυο παληανθρώπους, που είχαν άνακατευθί σ' ένα σωρό εγκλήματα. Τους ύποσχέθηκε δηλαδή, ότι θα τους χάριζε τη ζωή και θα τους εξασφάλιζε μια σύνταξι, αν της παρέδιδαν τον ληστάρχο.

'Οι δυο προδότες τό κατάφεραν εύκολα αυτό. 'Επεισαν τον Μπεναντίντες να όργανώση μια έπίδρομη έναντίον του μικρού λιμένος της Τοποκάλα. Μά μόλις ο «'Ωκεανός», επάνω στον όποιο επέβαινε ο ληστάρχος έφθασε στην είσοδο του λιμένος, τον έρριξαν έπίτηδες έξω και συγχρόνως είδοποίησαν τη φρουρά της πόλεως, ή όποία έτρεξε και συνέλαβε τον Μπεναντίντες, έπειτα από μια άπεγνωσμένη αντίστασι.

'Η δίκη του Μπεναντίντες θάσταξε μήνες όλόκληρους, Τέλος στάς 22 Φεβρουαρίου 1823 καταδικάστηκε στον δι' άγχόνης θάνατον. 'Η εκτέλεσίς του έγινε αύθημερόν. Τον έσυραν μάλιστα στον τόπο, όπου ήταν στημένη ή άγχώνη, έχοντάς τον δεμένο στην ούρα ενός μουλαριού. Για να προλάβουν δέ κάθε καινούργια του νεκρανάστασι, του έκοψαν το κεφάλι και τά χέρια και τά εξέθεσαν στην κοινή θέα διαδοχικά σ' όλα τά μέρη, όπου είχε διαπράξει τά εγκλήματά του.

Η «ΛΕΣΧΗ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ»

(Συνέχεια έκ της σελίδος 17)

Λεφωνήτριες των μεγάλων ξενοδοχείων των κοσμικών κέντρων, οικιών, καθώς και διάφορες ώμορφες γυναίκες που έχουν άτυχήσει στον έρωτα. Μη φαντασθήτε ότι είμαστε άσυνείδητες κακοποιοί και ότι έκβιάζουμε τους «πελάτες» μας για να τους πάρουμε τά λεφτά. Αυτό είνε να πούμε μια χρηματική τιμωρία τους. Το μεγαλύτερο μαρτύριο είνε ή θάσανος στην όποία τους ύποβάλλουμε, με την άπειλή ότι θ' αποκαλύψουμε τις σχέσεις των. Και έπειδή πρέπει να τιμωρηθούν σπείδουμε να είδοποιήσουμε τους ενδιαφερομένους. 'Όσο για τά λεφτά που μαζεύουμε από αυτούς τους «έκβιασμούς» τά καταθέτουμε στην Τράπεζα! 'Εχουμε σκοπό να χτίσουμε ένα μεγάλο οικημα στο όποιο να δύνανται να θρούν άσυλο και τροφή όλες ή δυστυχισμένες γυναίκες, ή όποιες παρά τη φτώχεια που τις βασανίζει εξακολουθούν να παραμένουν πιστές στους συζύγους των φροντίζοντας να περιποιούνται τά παιδιά των. Και αυτό το οικημα πολύ γρήγορα θα άνεγερθή γιατί καθημερινώς αί εισπράξεις της «Λέσχης» αύξάνονται σημαντικά.

—'Ο τρόπος δέ της εργασίας μας, εξήγησεν ή «μίσσες» Στέφενσον, είνε άπλουστατος. Παρακολουθούμε όλες τις τηλεφωνικές συνομιλίες και σημειώνουμε εκείνες που μας ενδιαφέρουν. 'Ετσι μαθαίνουμε τις διάφορες άπιστίες των γυναικών και των άνδρων και σπείδουμε να τις έκμεταλλευθούμε για το σκοπό που αναφέραμε.

Το δικαστήριο φυσικά άθώωσε την «μίσσες» Κάρολ και την εύχαρίστησε γι' αυτό το αξιοθαύμαστο έργον της. Μά καταδίκασε τον άτυχο Σμιθ σε είκοσι χρόνια φυλακής, γιατί ή άνωθροκτονία στην 'Αμερική θεωρείται ως το πιο φρικώδες έγκλημα.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 34)

καιμιά σημασία, γιατί ο γάγγστερ έδω και λίγο καιρό λεηλάτησε ένα οδαιμαντοπωλείο της Ουάσιγκτων - Στρητ και δολοφόνησε ένα πόλιτσιαν!... Κι' αυτό μόνο το κατορθωμά του είνε άρκετό για να τον στείλη στην ηλεκτρική καρέκλα...

»Καθώς βλέπετε, ή τύχη βοηθάει πάντα τους άστυνομικούς. 'Ο Ράλφ Πέτερσον έκανε την άνοησία να χρησιμοποιήση το φίλμ που είχε βρει μέσα στη φωτογραφική μηχανή του μίστερ Φέρολ, χωρίς να ξέρη ότι ή πρώτη φωτογραφία αυτού του φίλμ ήταν ένα εστάντανέ του πλουσίου κτηματίου του Τζέφρου!...

'Η 'Εβελιν, μπροστά σ' αυτήν την αποκάλυψι, άπόμεινε σαν χαμένη. 'Επειτα, όταν συνήλθε, έτοίμασε γρήγορα-γρήγορα την θαλίτσα της και ξαναγύρισε τρομοκρατημένη κοντά στους γονείς της.

πως ήθελε να γίνη γυναίκα του. 'Εκείνος τότε ζήτησε έπισήμως το χέρι της το 1862 και στις 6 Σεπτεμβρίου του ίδιου χρόνου την παντρεύθηκε, τρελλά έρωτευμένος μαζί της.